

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.
Ετησίαν . . . Φοίνικας 36
Εξαμηνιαίαν . . . 18
Τριμηνιαίαν . . . 9
Α' συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῷ
Γραφείῳ τῆς Εἰρημίδος, εἰς δὲ διὰ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Εἰσι-
σταταῖς τοῦ Ταχυδρομείου.

25 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1831.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ διὰ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ὁποίας φύσεως καὶ ἂν εἶναι, καὶ ὁποίας Ἀρχῆς ὑπογραφῇν καὶ ἂν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΟΤΑΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ.

Κύριε Κόμη,

Εἰδοποιήσατε τὸν προκατόχον μου περὶ τῶν ἐκθυλεύσεων τοῦ ὑπολοχαγῶ τοῦ Πυριβολικοῦ, Κυρίου Πουρχέτον, ἅτινας ἔκαμεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ὡς διευθυντῆς τοῦ Ὀπλοστασίου Ναυπλίας, καὶ ἐπ' αὐτῇ τῇ αἰτίᾳ ἐξαίτησατε τὸν προβιβασμὸν τοῦ ἀξιωματικοῦ τούτου.

Σπεύδω νὰ λάβω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς ἀναγγείλω ὅτι καθυπέβαλον ὑπ' ὄψιν τοῦ Βασιλέως τὴν εὐνοϊκὴν ἀναφορὰν, διὰ τῆς ὁποίας ἐτιμῆτατε τὸν Ὑπολοχαγὸν τοῦ Πυριβολικοῦ Κ. Πουρχέτον. Ἡ Α. Μ. ἐπιθυμοῦσα εἰς κάθε εὐκαιρίαν νὰ χρηγῇ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν δείγματα τῆς ἰδιαζούσης πρὸς αὐτὴν εὐνοίας της, θέλουσα πρὸς τοῦτοις ν' ἀναγνωρίσῃ τὰς ἀπὸ τοῦ ἀξιωματικοῦ τηγενομένας εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐκθυλεύσεις, εὐχρηστήτη νὰ προβιβάσῃ τὸν Ὑπολοχαγὸν Κ. Πουρχέτον εἰς τὸν βαθμὸν Λοχαγῶ τοῦ Πυριβολικοῦ.

Συγχαίρω ἐμανεῶ, Κύριε Κόμη, διὰ τὴν εὐκαιρίαν τοῦ νὰ σᾶς ἀνανεώσω τὴν διαβεβιωτὴν τῆς ὑψηλῆς μου ὑπολήψεως.

Ἐν Παρισίοις, τὴν 25 Ἰανουαρίου 1831.

Ὁ Ἰπουργὸς Γραμματεὺς τῆς Εἰρηκτείας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Στρατάρχης ΔΟΥΕ ΤΗΣ ΔΙΑΔΟΧΙΑΣ.

Αρ. 3079. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΟΤΑΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.
Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ.

Ἡ εἰς ἀντίγραφον ἐπισυναπτομένη ἀναφορὰ τῶν προκριτωτέρων τῆς πόλεως ταύτης πληροφορεῖ τὴν Σ. Κυβέρνησιν τὴν ἐκ μέρους τῶν προθυμῶν καὶ τὴν ὁποίαν κατέβαλον σπουδὴν, διὰ νὰ συνεργήσωσιν εἰς σύστασιν διδασκτικῶν καταστημάτων.

Ὅταν ἡ Κυβέρνησις θεωρεῖ, ὡς ἐν τῶν πρωτίστων ἀντικειμένων, τὴν σύστασιν τῶν διδασκτικῶν καταστημάτων, τότε οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως ταύτης καὶ τινεῖς ἐκ τῶν περὶ χωρίων παρευρεθέντες ἐνταῦθα, συνεπείσθησαν προθύμως ἐν τῷ

μεταξὺ μιᾶς σχεδὸν ὥρης, τὴν ἐνδιαλαμβανομένην εἰς τὸν ἐσώκλειστον κατάλογον ποσότητα.

Ἡ συνεισφορὰ θεωρεῖται μὲν μικρά, ἀλλ' ἡ προθυμία τὴν ὁποίαν ἐδείξαν οἱ συνεισφέροντες, θέλει ἐπαυξήται ἐπομένως τὴν καταβολὴν, διὰ νὰ φθάσῃ ἡ ὀλίγη ποσότης τοῦς πέντε χιλιάδας Φοίνικας, ὥστε θέλουν ἐπαρκέσει εἰς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ εἰς τὴν πόλιν ταύτην ἐρείπιου, παλαιοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου νὰ διδάσκεται ἡ ἀλληλοδιδασκτικὴ μέθοδος, καὶ νὰ παρὰδίδωνται τὰ τῆς Ἑλληνικῆς μαθήματα.

Οἱ πολῖται οὗτοι, διὰ τὴν ἐπιθυμίαν τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ Σ. Κυβέρνησις, διὰ νὰ παρεισχύῃ τὰ φῶτα εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐλπίζουσιν ὅτι θέλει ἀποκατασταθῇ εὐτυχὲς τὸ ἐπιχειρήσθαι τοῦτο κοινωφελὲς ἔργον τῶν.

Ἐν Καλαβρύτοις τῇ 15 Φεβρουαρίου 1831.

Ὁ Διοικητὴς Κ. ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ.

(Ὁ κατάλογος τῆς συνεισφορᾶς θέλει ἐκδοθῇ εἰς τὸ προσεχὲς φῶλλον.)

Αρ. 1969. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Διοικητὴν Καλαβρύτων.

Ἐλάθομεν τὴν ὑπ' Αρ. 3079 ἀναφορὰν σας, μετὰ τὴν ὁποίαν μᾶς ἐσυνιδεύσατε κατάλογον συνεισφορᾶς, τὴν ὁποίαν ἔκαμν οἱ πρόκριτοι τῶν Καλαβρύτων, διὰ νὰ εὐεργετήσωσι τὴν πατρίδα τῶν μετὰ τὴν σύστασιν σχολείου ἀλληλοδιδασκτικοῦ καὶ Ἑλληνικοῦ.

Δὲν ἀμφισβόλλομεν πῶς, ὅτι τὸ παράδειγμα, τὸ ὁποῖον οἱ συνδρομηταὶ ἔδωκαν, θέλει εὐρὴ πολλοὺς μιμητὰς μεταξὺ τῶν συμπατριωτῶν τῶν, καὶ οὕτω τὰ ἀναγκάζει χρήματα διὰ τὴν σύστασιν καὶ διατήρησιν αὐτῶν τῶν δύο καταστημάτων, ὅσον οὕτω θέλουν φθάσει εἰς τὴν ὁποίαν μᾶς ἀναγγέλλετε ποσότητα, ταυτέστιν εἰς πέντε ἢ ἐξ χιλιάδας Φοίνικων.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ συνδράμωμεν καὶ ἀπὸ μέρους μας εἰς τὸ νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ διάθεσις τῶν συνδρομητῶν, θέλομεν σπεύσει νὰ ἐξαποστείλωμεν τέκονα, ὁ ὁποῖος θέλει διαγράψῃ εἰς τὰ ἐρείπια τῆς παλαιᾶς σχολῆς τὸ σχέδιον τῆς νέας, ὥστε καὶ τὸ Ἑλληνικὸν καὶ τὸ Ἀλληλοδιδασκτικὸν εἰς αὐτὸ εὐρώσι χώραν ἀμφότερα.

Ἐχετε τὴν ἀδειαν νὰ ὑπογράψετε καὶ δι' ἡμᾶς ἴσην ποσό-

τα εκείνης, τὴν ὁποίαν παρεχωρήσαμεν εἰς τὸ σχολεῖον Βελτίσεως.

Ὡς προσκαλοῦμαι νὰ διαβεβαιώσητε τοὺς συνδρομητὰς, πῶς ἀξίαν τιμῆς νομίζομεν τὰ ἔτιμα αἰσθημὰτα, τῶν ὁποίων ἐδωκεν τὴν ἀπόδειξιν, καὶ ἀκολουθοῦντες μὲ ἐπιμέλειαν τὸ καλὸν ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐπεχειρήθητε, θέλουσιν ἀποδώσει τὴν ἐπὶ τὴν τὴν ὁποίαν δι' αὐτοὺς τρέφει ἡ Κυβέρνησις, καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην, τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ ἐπαρχία τῶν εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 21 Φεβρουαρίου 1831.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Γραμματέως Β. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Παρισίων, 15 Ἰανουαρίου.

Ἡ ἐφημερίς ὁ Ἄγγελος τῶν Συνεδρίων περιέχει τὰ ἐξῆς περὶ τῆς ἀποκαλύψεως τῆς πρὸς ἀνατροπὴν τῆς ἐνεστώσης Κυβερνήσεως συστηθείσης συνωμοσίας. — Ἐκ Περπινιανῶν, 2 Ἰανουαρίου.

Προχθὲς τὸ πρωῒ, ἐνῶ ἀνεχώρει τὸ ἐπὶ τὴν Ἰσπανίαν ταχυδρομεῖον, ἐκρατήθη ἀπὸ τὴν φυλακὴν εἰς τῶν ὁδοιπόρων. Ἰδοὺ δὲ πῶς ἔχουσι τὰ περὶ τῆς συλλήψεως ταύτης.

Τὴν 29 Δεκεμβρίου ἐμφανισθεὶς ἱερεὺς τις εἰς τὸ ἐπαρχεῖον, μνημεῖον ὅτι ἔχει σημαντικὰ πράγματα ν' ἀποκαλύψῃ. Εἰσάγεται λοιπὸν παρὰ τῷ ἐπαρχῳ, καὶ διηγεῖται εἰς αὐτὸν ὅτι ἀνθρώπος τις ἔχων ἀποστολὴν ἀντεπαναστατικὴν, ἐστάλη πρὸς αὐτὸν, καὶ τὸν ἀπεκάλυψε τὰ σχέδια τῶν συνωμοτῶν.

Ἡ καθέδρα τῆς συνωμοσίας εἶναι ἐν Λουγδούνῳ. Ὁ δὲ ὀργανισμὸς εἶναι ὁ τῶν Ἀνθρακῶν, ἤτοι Καρβονάρων. Εὐρίσκονται ἐν Λουγδούνῳ 15 ἕως 20 χιλιάδες ἑταῖροι. Ὁ δὲ σκοπὸς τῶν εἶναι ἡ ἀνατροπὴ τῆς παρούσης Κυβερνήσεως, διὰ νὰ ἀναβιδώσωσι πάλιν εἰς τὸν θρόνον Κάρολον τὸν Ι', ἢ Ἐρρίκον τὸν Ε'.

Ὁ δὲ ἄνθρωπος, ὅστις ἐστάλη πρὸς αὐτὸν, εἶναι εἰς τῶν ἀποστόλων τῶν συνωμοτῶν. Διέρχεται δὲ τὰς μεσημβρινὰς ἐπαρχίας, ἐφωδισμένος μὲ γράμματα πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς, καὶ μὲ συστατικὰς αὐτῶν ἐπιστολάς. Ὁ τοῦ Νεμύσου (Nimes) μόνον ἐπίσκοπος τὸν ἀπέβαλεν.

Οἱ συνεταῖροι μέλλουσιν νὰ ὑπάρχωσιν εἰς τὴν Γένουαν, καὶ ἐκεῖθεν ν' ἀποπλεύσωσιν εἰς τὴν Ἰσπανίαν, νὰ συσταθῶσιν εἰς λεγεῶνα ἄλλογενῆ, καὶ νὰ περάσωσιν εἰς τὴν Γαλλίαν διὰ νὰ διεγείρωσι τὸν ἐμφύλιον πόλεμον. Δὲν γνωρίζονται ὅμως ἀκόμη τὰ βουλευμὰτα τοῦ Διοικητοῦ τῆς Φιγυιέρης καὶ τοῦ Γενικοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Καταλωνίας. ὅθεν ὁ ἐν Περπινιανῳ εὐρισκόμενος ἄνθρωπος ὑπάγει εἰς τὴν Ἰσπανίαν, διὰ νὰ βεβαιωθῇ περὶ αὐτῶν. Μέλλει δὲ νὰ ἐπανέλθῃ, ἀφοῦ συνομιλήσῃ μετὰ τοῦ Κόμητος τῆς Ἰσπανίας καὶ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Φιγυιέρης, διὰ νὰ στείλῃ πρὸς τὴν Καταλωνίαν τοὺς συνωμοτῆς.

Θέλει δὲ εὐρεθῇ ἐπ' αὐτοῦ σταυρὸς χρυσοῦς, ἄνωθεν, ἢ κύκλῳ ἔχων ἀργυρῶν στέφανον.

Ὁ Ἐπαρχος, ἀφοῦ τὸν ἀνεκάλυφθησαν τὰ μυστήρια ταῦτα, ἔγραψεν εὐθὺς εἰς Παρισίους. Τὴν 30 Δεκεμβρίου μνησθῆναι ὅτι ὁ ἀπόστολος οὗτος τῆς συνωμοσίας ἔλαβε τὸ διαβόητον τοῦ καὶ ἐμέλλε ν' ἀναχωρήσῃ τὴν ἐπαύριον. Συνθροίζει τινὰς παρ' αὐτῷ, τοὺς κοινοποιεῖ τὰ γινόμενα, καὶ γνωρίζοι τὸ νὰ συλληφθῇ ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος. Οἱ πλείονες, τῶν παρευρεθέντων στοχαζόμενοι ὅτι πρέπει νὰ προσμείνουν μέχρι τῆς ἀπὸ τὴν Ἰσπανίαν ἐπιστροφῆς τοῦ· ἀλλ' ὁ Ἐπαρχος ἔ-

γραψεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον· φοβεῖται δὲ μὴ προσκρούσῃ, ἐὰν δὲν συλλάβῃ παρχορῆμα τὸν ἄνθρωπον. Ἡ γνώμη αὕτη ἐπακράτησε, καὶ τὴν ἐνάτην ὥραν τὸ ἐπὶ τῆς ἀπεφασισθῆ ἡ κράτησις τοῦ. Κράζεται ὁ ἱερεὺς, λαμβάνει δὲ ὁ ἐξεταστὴς τῆς μαρτυρίας τοῦ, καὶ κατὰ τὴν πρώτην ὥραν τὸ πρωῒ ἐδόθη ἡ δικταγὴ τῆς συλλήψεως.

Ἐνῶ δὲ παρίστανται οἱ φύλακες διὰ νὰ συλλάβωσι Κυπριανὸν τὸν λεγόμενον Δισκάρτον, αὐτὸς παραπνέει γὰρ ὅτι τὸν συλλαμβάνουσιν, καὶ ὅτι καταπατεῖται ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία εἰς αὐτόν. Φερθέντος δὲ εἰς τὴν πολιτικὴν φυλακὴν, ἐξετάζεται τὸ διστάκιόν τοῦ, καὶ δὲν εὐρίσκεται τίποτε ἐν αὐτῷ, τὸ ὁποῖον ἠδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ εἰς κατηγορίαν τοῦ· ὁμιλεῖ χαριεντιζόμενος πρὸς τὸν ἐξεταστὴν. Οὗτος δὲ ἐμβαίνει εἰς τὴν ἐρωταποκρίσιν, καὶ ἀρχίζει ἀπὸ τὰ γενικὰ ζητήματα. Ὁ Δισκάρτος, πεπεισμένος ὅτι συνελήφθη δι' ἀπλὰς ὑποψίας, ἀποκρίνεται μὲ μεγαλῶτατον θάρρος· ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ τὰ ζητήματα γίνονται πλέον ἄμεσα, ἐκεῖνος δὲ τρέμει, ὡχρῶν καὶ δὲν ἀποκρίνεται εἰμὴ διὰ μονοσυλλάβων.

Ἐρωτᾷται, ἂν δὲν ἔχη χρυσοῦν σταυρὸν περικυκλωμένον μὲ ἀργυρῶν στέφανον, καὶ ἀρνεῖται ἐμφαντικῶς. Καὶ ὅμως ὁ σταυρὸς οὗτος εὐρέθη γῆς μετὰ τῶν πραγμάτων τοῦ.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ἐρωταποκρίσεως ταύτης διετάχθη ἡ σύλληψις διαφόρων ἀνθρώπων εὐρισκομένων ἐν Μοντεπελλιέρ καὶ Λουγδούνῳ.

Ἐκ Βαρσοβίας, 12 Ἰανουαρίου.

Μετὰ τὴν ἐκ Πετροπόλεως ἐπιστροφὴν τοῦ Ἰεζιέσκη ὁ Δικτάτωρ ἐζήτησε μεγαλητέρης ἐξουσίας ἀπὸ τὴν σύνοδον, ἥτις συνεκροτήθη τὴν 7. Μὴ γενομένων δὲ δεκτῶν τῶν προτάσεων τοῦ, παρητήθη. Ὅθεν ἡ μὲν Κυβέρνησις τῆς πολιτείας ἐμέλλε νὰ γένῃ χωριστὴ ἐξουσία, ἡ δὲ τῶν στρατευμάτων διοικήσεως ἐδόθη εἰς τὸν Πρίγκιπα Ρατζίβιλ.

Ὁ Στρατηγὸς Κλοπίκης ἀνεχώρησεν ἐκ τοῦ παλατίου τῆς Κυβερνήσεως, καὶ καθιδρύθη εἰς αὐτὸ ὁ Πρίγκιψ Ρατζίβιλ, συνοδευθεὶς παρὰ τῆς ἐθνικῆς φρουρᾶς τῆς Βαρσοβίας. Ἐξέδωκε δὲ τὴν 9 διάταγμα ἡμερεύσιον, δι' οὗ ἀναγγέλλει εἰς τὸ στράτευμα ὅτι ἐδέχθη ἄσμενος τὴν εἰς αὐτὸν προσφερθεῖσαν ἀρχηγίαν, καὶ ὅτι εἶναι ἕτοιμος νὰ ὁδηγήσῃ αὐτὸ εἰς τὸν πόλεμον.

Συνεθροισθέντος δὲ τοῦ τῶν ἀντιπροσώπων συνεδρίου κατὰ πρωτὸν τὴν 7 τοῦ ἐνεστώτος, ὁ στρατάρχης (πρόεδρος) Ὁστρίδτσκις ἐξεβώησεν ἐν τῇ ἐνάρξει αὐτοῦ λόγον, διὰ τοῦ ὁποῖου παρέστητεν ὡς κατεπειγούσης ἀνάγκης τὴν περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Πολωνίας πάνδημον συμβουλίαν. “Ἐπρεπεν ἰτως, εἶπε, νὰ κίμωμεν τοῦτο ταχύτερα, καὶ νὰ μὴ χάτωμεν τὸ μετὰ τῆς παρούσης καὶ τῆς τελευταίας συνόδου διάστημα.

“Ἐξ ἡμῶν, ἠκολούθητε λέγων ὁ ῥήτωρ, οἱ μὲν, ἔχοντες τὰς ἡνίας τῶν πραγμάτων, ἐσπουδασαν νὰ βεβαιώσωσι τὴν ἐσωτερικὴν εὐταξίαν καὶ προσήλωσαν τὴν προσοχὴν τῶν εἰς τὴν κατάστασιν τῶν ἐξωτερικῶν ἡμῶν σχέσεων· οἱ δὲ ἐκοπίασαν εἰς τὸ νὰ στερεώσωσι τὴν ἐσωτὴν τοῦ βασιλείου, καὶ εὐκόλως ἠδυνήθησαν νὰ ἐπιτύχωσι τὸν ζῆλον καὶ τὴν πειθαρχίαν ὅλου τοῦ ἔθνους· εἰς τὰ ψηφίσματα τῶν ἀντιπροσώπων τῶν.

Ἐπρόσθετεν ἔπειτα ὁ Στρατάρχης· “ὅτι τὰ τακτικὰ στρατεύματα καὶ ἐκάστην αὐξάνουσιν ὁ πολίτης ἀδράτσει τὴν σπαθὴν τοῦ, καὶ ὁ χωρὶς τὸ δρέπανόν τοῦ. Ἡ εὐταξία ἀπικαθίσταται εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς Διοικήσεως· τὸ δημόσιον πνεῦμα λαμβάνει νέας δυνάμεις, καὶ τὰ φιλικὰ ἔθνη ὑπετάχθησαν βοηθείαν εἰς τοὺς ἀποστόλους τῆς Πολωνίας. Ἀλλ' ἰδοὺ ἔφθασεν ἡ ἀποφασιστικὴ ὥρα, καθ' ἣν

ἔφείλουν νὰ φέρωσιν εἰς πέρας τὸ ἔργον των. Νὰ ἀπολε-
 ῶμεν μᾶλλον ἢ νὰ ὑποταχθῶμεν, αὕτη εἶναι ἡ κοινὴ τοῦ
 κοῦ φωνή. Δὲν πρέπει νὰ λογαριάζωμεν τὸν ἀριθμὸν, ἀλλὰ
 πρέπει νὰ ἐρωτῶμεν τὰς καρδίας. Τὰ συνταγματικά τῆς
 ὑρώπης ἔθνη, τὰ ὁποῖα συνηγοροῦν ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνός μας
 τοῦ θήματος. ἢ διὰ τῶν ἐφημεριδῶν, ἄλλο δὲν προσμένουν
 ἢ τὴν διακήρυξιν τῆς αὐτονομίας μας, καὶ ἀπὸ τὰς ὀχ-
 θῆς τοῦ Σηκουάνα, καὶ τοῦ Ταμίσιου, τάγματα θέλουν
 ἰσχυρὰ πρὸς βοήθειάν μας. Τὸ πρῶτον λοιπὸν χρέος μας
 εἶναι νὰ προκηρύξωμεν ταύτην τὴν αὐτονομίαν μας. „
 Μετὰ τὸν λόγον τοῦτον ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ συλλόγου ἔδωκεν
 ὑμῖν τῶν ἀπὸ τῆς πρώτης μέχρι τῆς παρούσης συνόδου
 διαπραγμάτων τῆς. Παρέστητε δὲ εἰς τὸν σύλλογον ὅτι ὁ
 ἀκράτωρ εἶχε διακηρύξει ὁμολογῶν ὅτι ἡ μετὰ τῆς Πολ-
 ωνίας καὶ τῆς Ῥωσσίας πάλιν ἦτο πολλὰ ἄσπες, καὶ ὅτι
 ἐκδύνετο νὰ νομισθῇ πρὸς τὴν αὐτὴν δὲν ἐγνωστοποιεῖ εἰς τὸ
 ἔθνος ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις ἡδύναντο μὲν νὰ βεβαιώ-
 σωσι τὴν ὑπαρξίν του. (Le Messenger des Chambres.)

Ἐκ Βρυξελλῶν, 29 Ἰανουαρίου.

Ὁ ἐν τῷ Βελγίῳ Πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας λόρδος Ποι-
 σόμβης ὁμολόγησεν εἰς πολλοὺς ὡς ψεῦδές ἐκεῖνο, τὸ
 ὁποῖον διεφημίσθη, ὅτι διενεῖτο τάχα ν' ἀπέλθῃ ἐκ
 Βρυξελλῶν, ἀφοῦ ἐκλεχθῇ ὁ Δούξ τοῦ Νεμεῦρ. Ἐπρόσθεσε
 δὲ ὅτι ἠγνόει τὰ βουλευματα τῆς Κυβερνήσεώς του, καὶ
 ὅμως ἀπὸ τῆς 14 ἡδύνατο καὶ ἔπορε νὰ γράψῃ εἰς Λονδί-
 νον. Βεβαίως ἔλαβεν ἀπάντησιν. (L' Emancipation.)

Ἐκ Γανδάνου (τοῦ Βελγίου) 21 Ἰανουαρίου.

Ὁ συνταγματάρχης Ἑρνεστος Γρηγόριος, Γάλλος, καὶ
 ὁ λοχαγὸς Βάπτος, ἐκ τοῦ κόμματος τῶν θελώντων ν' ἀνα-
 γερῶσιν τὸν Πρίγκιπα τοῦ Ὁράγγου, γνωστὸς εἰς τὴν
 πόλιν μας, ἐνεφανίσθησαν φέροντες ὀπισθέν των ἕν τάγμα,
 με σκοποὺς πολλὰ ὑπόπτους. Κατάρρωσαν δὲ νὰ εἰσδύω-
 σιν ὀρμητικῶς καὶ χωρὶς φόβου εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ διοι-
 κητήριου, φοβούμενοι ὅλοι τὰ ἐθνικὰ χρώματα. Ὁ Ἑρνεστος
 Γρηγόριος ἀνέβη μόνος εἰς τὸν Διοικητὴν, βιάζων αὐτὸν
 νὰ ἀναγορεύσῃ τὸν Πρίγκιπα τοῦ Ὁράγγου, ἢ νὰ δώσῃ τὴν
 παραίτησιν του. Ὁ Διοικητὴς ἀπεκρίθη μὲ σταθερότητα
 ἀξίαν τοῦ χαρακτήρος του. Ὁ δὲ Γρηγόριος εἶπεν ὅτι
 ἐμελλε νὰ φέρῃ τοὺς ἀνθρώπους του, καὶ ἔκαμεν, ὡς εἶπεν.
 Ἦλθον τότε οἱ φύλακες τῆς πόλεως φέροντες τινὰ κανόνια,
 τὰ ὁποῖα ἐχρειάσθη νὰ μεταχειρισθῶσι. Συνεκοπήθη λοιπὸν
 ὁ τουφεκισμὸς, καὶ εἰς ὁμιλίαν ἡμίσειαν ὥρας διά-
 στημα πενήκοντα τῶν ἐχθρῶν ζωγρήθησαν, πέντε ἔπεσαν
 ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ διοικητήριου, καὶ πολλοὶ λέγονται οἱ πλη-
 γωθέντες. Οἱ πολῖται ὀπλισθέντες ἔδραμον ὁμοθυμαδὸν,
 καὶ ἡ συνδρομὴ των ἀπέδωκε ἀγλήν γύχη ὠφέλιμος.

Οἱ πλείονες τῶν ἐχθρῶν διετραπεύσθησαν, εὐθὺς ὡς ἤρ-
 χισαν ν' ἀμφιδάλλωσι περὶ τοῦ προκειμένου. Οἱ δὲ λοιποὶ
 ὑπῆγαν ἐκεῖ, ὅπου τοῦ, ἔφρεν ὁ Βάπτος, χωρὶς νὰ ἐκφω-
 νήσωσιν ὡς γρή. Μερὸς τοῦ παλατίου τοῦ Διοικητοῦ εἶ-
 χε κυριευθῇ αἰφνιδίως, πρὶν φθάσωσι οἱ φύλακες, κατὰ
 τῶν ὁποίων ἐπυροδόνησαν ἐκ τῶν παραθύρων. Ἦτο δύσκολον
 νὰ ἐξώσωσι τοὺς ἐχθροὺς ἀπὸ τῆς Δεσπιν ἐκείνης, εὐκόλυνεν
 ὅμως τὴν ἐπιχειρήσιν ἡ γενναίότης τῶν φυλάκων.

Εἰς τῷ φυλάκῳ ἐφανεύθη πρὶς δὲ ἐπληρώθησαν.

Ὁ Βάπτος, καιρῶς πληγώμενος, ἐφέρθη ἀπὸ τὸν λαὸν
 εἰς τὸ διοικητήριον, καὶ μὲν ὁ ἀρχιφύλαξ μετὰ τῶν
 αξιωματικῶν καὶ πολλῶν στρατιωτῶν ἠδυνήθη νὰ τὸν ἐκβάλ-
 ῃ ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ πληροῦ, καὶ νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ ἀπὸ

τὰ παρεπόμενα τῆς καθολικῆς ἀγανακτήσεως. Εὐρίσκεται
 δὲ εἰς ἓν τῶν δωματίων τοῦ διοικητήριου.

(Ἐφημ. τῆς Φλανδρίας)

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 24 Φεβρουαρίου.

Περὶ τὰ μέσα τοῦ παρελθόντος Ἰανουαρίου ἔγειναν θη-
 μοσιαι ἐξετάσεις τοῦ Ἀλληλοδιδασκτικοῦ σχολείου τῆς Τρι-
 πολιτῆς. Τὸ ἐξῆς ἐπίσημον τοῦ Διοικητοῦ ἐστάλη κατὰ
 τὴν περιστάσιν ταύτην πρὸς τὸν διδάσκαλον.

Πρὸς τὸν διδάσκαλον τοῦ κατὰ τὴν Τριπολιτσὴν
 κοινοῦ Ἀλληλοδιδασκτικοῦ Σχολείου, Κύριον
 Ἐμ. Ι. Κισσήνιον.

Αἱ κατὰ τοὺς κανόνες τῆς μεθόδου γενομένηαι τῇ 17
 τοῦ παρόντος μηνὸς δημόσιαι ἐξετάσεις εἰς τὸ σχολεῖον σου
 ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Διοικητοῦ, καὶ ὅλων ἐν γένει τῶν ἐν Τρι-
 πολιτῆς ἀρχῶν, ὑπῆρξαν ἀντικείμενον ἀξίον λόγου.

Καὶ τί ἄλλο θέαμα δύναται νὰ παρουσιασθῇ ὡς εὐαρε-
 στώτερον καὶ αἰσιώτερον εἰς τὰ ὄμματα ἐκάστου πολίτου
 ἀληθοῦς, ἐκάστου ὑπουργοῦ πατρικῆς Κυβερνήσεως, παρ'
 ἐκεῖνο τὸ νὰ ἴδῃ τοὺς νέους θλαττοὺς μιᾶς Ἑλληνικῆς πό-
 λεως ἀπευθυνομένους εἰς τὴν παιδείαν καὶ ἠθικὴν διαμόρ-
 φωσιν, νὰ ἴδῃ τὸσον ἀριθμὸν μελλόντων πολιτῶν τῆς πα-
 τρίδος, ζωογονουμένων ἀπὸ τὸν ἔρως τῆς μαθήσεως, τῆς
 τιμῆς καὶ τῆς ἐλευθερίας;

Ἡ διοίκησις συναισθανομένη τὰ καθήκοντά τῆς λαμβά-
 νει ἀφορμὴν εἰς ταύτην τὴν περίστασιν νὰ ἐξηγήσῃ πρὸς
 σέ, Διδάτκαλε, καὶ διὰ σοῦ πρὸς τοὺς χρηστὰς μαθητάς
 σου, ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ σπουδὴ σου εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν
 ὑπὲρ πάν ἄλλο ἱερῶν χρεῶν σου ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς
 προσπαθείας, τὰς ὁποίας καταβάλλει ἡ Κυβερνησις διὰ
 τὴν πρόδον τῆς δημοσίου παιδείας, ἐπὶ τοσοῦτον θέλουν
 ἐπαυξάνει τὰ δικαιώματά σου εἰς τὴν τιμὴν καὶ τὸν ἔπαι-
 νον τῆς Κυβερνήσεως, ὡς καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἀρχῆς
 ὁμοίως θέλουν εὐρεθεῖ εἰς Δέσιν νὰ μακαρίσωνται αὐτοὺς,
 διὰ τὴν εὐδαίμονα ἐποχὴν, τὴν ὁποίαν ἡ θεία πρόνοια ἐν-
 αποταμιεύει δι' αὐτὴν τὴν ἡλικίαν, ὅσοι ἐκ τῶν μαθητῶν
 σου διὰ τῆς ἐπιμελείας των εἰς τὰ μαθήματα, καὶ διὰ τῆς
 ἀμίλλης των εἰς τὰς προόδους δίδουν τὰς χρηστοτέρας
 ἐλπίδας εἰς τὴν πατρίδα.

Τὸ ἀγαθὸν τοῦτο ἐλατήριον ἐνδόμυχον εἰς τὰς ψυχὰς σας,
 ἔχομεν πεποιθῆσθαι, ὅτι θέλει φέρει ἀποτελέσματα τὰ πλέ-
 ον εὐκαταῖα, καὶ βαθμὴν εἰς τὴν ἐπερχομένην περίδον
 τῶν ἐξετάσεων θέλουν ἀναδειχθῇ δημοσίως καρποὶ τε-
 λειούτεροι.

Ἐχετε πολλὰ καὶ λαμπρὰ ἐχέγγυα τῆς προεστίας,
 τὴν ὁποίαν ἡ Κυβερνησις ἀπονέμει εἰς τὸ παιδευτικὸν τοῦτο
 κατάστημα τῆς Τριπολιτῆς ἢ τοπικὴ διοίκησις ὀφείλει
 καταλλήλως εἰς τὰς εὐχὰς τῆς Κυβερνήσεως νὰ παρῇ
 εἰς αὐτὸ ὅλην τὴν δυνατὴν υπεράσπισίν της. Διὰ νὰ γενῇ
 τοῦτο ἔτι μᾶλλον κατάδηλον τοῖς πᾶσιν, ἐνομίσαμεν πρέ-
 πον νὰ σᾶ, χρηρηγῶμεν βραβεῖα τινὰ, φέροντα τὴν σφρα-
 γίδα τῆς Διοικήσεως, τὰ ὁποῖα θέλετε διανεῖμε κατ' ἀ-
 ξίαν εἰς τοὺς ἀριστεύσαντας μαθητάς, διὰ νὰ τὰ ἔχουν
 εἰς δαίμα τῆς πρὸς αὐτοὺς οἰκειότητος τῆς Διοικήσεως,
 καὶ τῆς τιμῆς, τὴν ὁποίαν θέλει παρέχει πάντοτε εἰς
 αὐτοὺς.

Δεχθῆτε καὶ ὑμεῖς, Διδάτκαλε, τὰς ὀφειλομένας ἐκ μέ-
 ρους τῆς Διοικήσεως εὐχαριστίας διὰ τοῦ, μέχρι τοῦδε
 ἀγῶνος καὶ κόπους σας, τῶν ὁποίων καρπὸς εἶναι, ὅση μί-

χει τοῦδε ἐδείχθη ἐπίδοσις τῶν μαθητευομένων παρὰ σοῦ
ταῖδων τῆς Τριπολιτζᾶς.

Ἐν Συνάνῳ, τὴν 21 Ἰανουαρίου 1831.

Ὁ Διοικητὴς Ν. ΚΑΡΩΡΗΣ.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ.

Περικοπή γράμματος τῶν Κυρίων Σταμάτι καὶ Καλ-
λιέρου, Λοχαγῶν εἰς τὸ σῶμα τῶν Οχυροποιῶν
Γεωγράφων, ἀκολουθούντων τὸν Κύριον Μιχὼδ
εἰς τὴν τῆς Ἀνατολῆς περιήγησιν, σταλέντος
πρὸς τὸν στρατηγὸν Λαχάσσην Δεβεριγιήν,
προσωρινὸν Διευθυντὴν τῆς γενικῆς Παρακαταθή-
κης τοῦ πολέμου.

Ἐκ Θεσσαλιῶν, 31 Ἰουλίου 1830.

Κατὰ τὴν ἐν Σμύρῃ διατριβὴν μας ἐνητχολήθημεν εἰς
τὸ νὰ παραβάλωμεν τοὺς ὑπάρχοντας πίνακας τῆς μικρᾶς
Ἀσίας, διὰ νὰ γνωρίσωμεν τὰ μέρη, τὰ ὅποια ἐχρειάζετο
καταρχὰς νὰ ἐρευνησωμεν ἐν τῇ Λυδίᾳ, τῇ Μυσίᾳ καὶ τῇ
Βυθινίᾳ. Ἐθαυμάσαμεν δὲ ὅχι ὀλίγον, εὐρόντες μεταξὺ
τῶν γεωγράφων ἀηδυσίαν ἀντιφάσεις περὶ τοῦ τόπου
τούτου τοῦ μεταξὺ τῶν δύο πρωτεύουστων, τῆς τε Εὐρωπαϊ-
κῆς καὶ τῆς Ἀσιατικῆς Τουρκίας, κειμένου, ὅστις διὰ
τοῦτο πολλὰ συχάζομενος, πρέπει καὶ νὰ ἐρευνηθῇ καλῆ-
τερον. Αἱ γεωγραφικαὶ θέσεις τῶν πόλεων πολὺ ἀπείχον
τοῦ νὰ συμφωνῶσι πρὸς ἀλλήλας. Ἡ Θυάτειρα, ἡ
ἔτι μὲν παλαιότερον Πελοπίᾶ, ταῦν δὲ Ἀκισὰρ λεγο-
μένη, πόλις μεγάλη τῆς Λυδίας, ἔκειτο κατὰ τὸν Δαμβί-
λην εἰς τὰς πηγὰς τοῦ Λύκου, ἐπὶ τῶν ῥυάκων τῶν εἰς
τὸν Κάϊκον ἐκβαλλόντων, ἐπὶ ὃ συνταγματάρχης Λῆκ
τὴν ἔθετεν εἰς τὰς πηγὰς τοῦ Ὑλλου, ποταμοῦ ὅχι
μικροῦ χυνομένου εἰς τὸν Ἑρμον πλησίον τῆς Μα-
γνησίας κατὰ τὴν ὑπώρειον τοῦ Σιπύλου. Ὁδὲ συν-
ταγματάρχης Λάπιος εἶχεν ἐκλέξει μεσολαβοῦσαν τινὰ
θέσιν. Ἡ Κιοιτζούκ δὲν κεῖται παρὰ τὸν Κάϊκον, κα-
θὼς σημειοῦνται ἐπὶ τινων πινάκων. Ἡ Μανδαχώρα, μὲ
τὴν ὁποίαν δὲν φαίνεται ν' ἀντιστοιχῇ κάμμιᾳ τῶν ἀρ-
χαίων πόλεων, πρέπει νὰ εὐρίσκειται κατὰ τὸν συνταγμα-
τάρχην Λῆκ ἐπὶ τινος ὅχι μικροῦ ποταμοῦ χυνομένου εἰς
τὸν Κάϊκον, καὶ ἐντεῦθεν εἰς τὴν Μεσόγειον, ἐπὶ ὃ συν-
ταγματάρχης Λάπιος ἀπειμέει πάντῃ ἀντίθετον κλίσιν
εἰς τὴν κοιλάδα ταύτην· ὃ δὲ ποταμὸς τοῦ συνταγματάρ-
χου Λαπίου ρεῖ πρὸς τὸ Ἀρκτανατολικόν, χύνεται εἰς
τὸν Μασίκυτον ἀνωτέρω τοῦ Σουσιγελῆ, καὶ τὰ
ὑδάτα του ἐκκινούμενα μὲ τὸν Ρίνδανον, χύνονται εἰς τὴν
Πρωποντίδα. Οὗτος εἶναι ἐν ἐλὶ λόγῳ ὁ τοῦ Δαμβίλλη
Ἰπποῦριος. Δὲν δέλομεν δὲ ἐκταύτῃ πλείοτερον εἰς
τὰς παραβολὰς ταύτας. Αἱ εἰρημέναι ἀρκεῖν διὰ νὰ κατα-
λάβῃ τις, καὶ τὸ ἔργον μας δέλει ἀποδείξει ἀντιρρήτως,
ὅτι ἡ ἀπὸ τῆς Σμύρνης εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ὁδὸς
πρέπει νὰ ἐξεργασθῇ ἐξ ὑπαρχῆς.

Ἐπιμελούμεθα νὰ προσδιορίσωμεν, ὅσον ἐνεστι, δι' ἱ-
στορικοῦ παρατηρήσεων τὰ σημαντικώτερα μέρη τούτῃ δὲ
δὲν ἦτον εὐκόλον νὰ γένῃ εἰς τόπον, ὅπου τὰ ἱστορικά βλῆμα
τῶν κατοίκων μᾶς ἡκολούθουν ἕως εἰς τὸ μέσον τῶν ἀκνωσῶν
ὅπου ἱππαινομεν νὰ κρυφθῶμεν διὰ νὰ παρατηρῶμεν. Πολ-
λάκις μᾶς ἐσυμβούλευσεν ὁ καθάστῃς τοῦ Γαλλικοῦ Προ-
βείου νὰ μὴ χωρίζομεθα ἀπὸ αὐτὸν καὶ ἀπομακρυνθῶμεν

ἐκ τῆς ἑδῶ. Καταρθώσαμεν τέλος πάντων νὰ θέσωμεν ἐν-
δεκα σημεία, καὶ νὰ κάμωμεν ἐντελῆ τινα ἔρευναν τοῦ μέ-
ρους ἐκείνου τῆς μικρᾶς Ἀσίας. Τὰ βαρόμετρά μας, τὰ
ὅποια ἀδιαλείπτως ἡμεῖς αὐτοὶ ἐφέρομεν, μᾶς ἐχορηγίμε-
σαν εἰς τὸ νὰ μετρήσωμεν τὰ ὕψη τῆς ὁδοῦ· δὲν ἡμελήτα-
μεν δὲ καὶ τὰς γεωλογικὰς παρατηρήσεις, ὅσας τις τὸ ἔδα-
φος μᾶς συνεχῶς νὰ ἐξετάσωμεν τὴν φύσιν καὶ τὴν
κατασκευὴν τοῦ ἐκδείγματα δὲ συναθροισθέντα ἐκ τῶν τό-
πων δελούν συνοδεύει τὸ μέρος τοῦτο τοῦ ἔργου, καθὼς
καὶ τὴν περιγραφὴν τῶν κλίσεων τοῦ γηπέδου.

Προσέχομεν δὲ ὡταύτως, ἀλλὰ κατὰ δεύτερον λόγον,
καὶ καθόσον μᾶς συγχωρῶν αἱ γεωγραφικαὶ ἐργασίαι μας,
εἰς τὰ λείψανα, τὰ ὅποια ἄφησαν εἰς τὴν περιήγησιν ταύ-
την γῆν ἡ ἀρχαίότης καὶ ὁ μεταίω. Συναθροίζομεν τὰς ἱ-
στογραφίας τῶν μνημείων καὶ τὰς ἐπιγραφὰς, αἵτινες
δύνανται νὰ φέρωσι κάποιον φῶς εἰς τὴν ἱστορίαν. Εἶναι μὲν
δύσκολον, ἀναγκαῖον δὲ ὅμως, τὸ ν' ἀποφεύγῃ τις, κατὰ τὰς
τοιαύτας ἐρένας, τὰς πλάνας τῆς φαντασίας, μὲ τὰς ὁποίας
ἐμδαίνουσι εἰς αὐτὰς ὡτεπιτοπλεῖστον οἱ ἄνθρωποι. Εὐγενὴς
τις περιηγητὴς ἐνόμιεν ὅτι ἀπαιτᾷ τὸν Ἀλέξανδρον παρὰ
τὰς ὄχθας τοῦ Μασίκυτου. Ὑπλάδων αὐτὸν ἀντὶ
τοῦ Γρανικοῦ. Οἱ παλαιοὶ κίονες τῆς Μανδαχώρας
ἐφάνησαν εἰς ἡμᾶς ταπεινὰ λείψανα ἐκκλησίας τοῦ με-
σαιῶνος. Ὅθεν προκρίνομεν πάντοτε νὰ ἐξετάζωμεν εὐτυ-
εῖδως, παρὰ νὰ δίδωμεν εἰς τὰς ἐρένας μας μᾶλλον μὲν
γνητευτικά, ἢ τὸν δὲ ἀληθινὰ χροῦματα.

Ἦλθαμεν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν τὴν 12 τοῦ Ἰου-
λίου. ὀδεύοντες ἀπὸ 7 ἕως 8 λεύκας καθ' ἡμέραν. Διεφυ-
λάξαμεν δὲ ἀγαθὴν τύχην τὰ ἐργαλεῖά μας, ἕως καὶ τὰ βα-
ρόμετρά μας μὴ ὄλας τὰς ὁποίας μᾶς ἔκαμαν προρρήσεις.
Τὰ χρονόμετρά μας, μεταχειρισθέντα καὶ ἐν Σμύρῃ καὶ
ἐνταῖθα ὑπάγουν ἐξαίρετα. Παρατηρήσαμεν ὁμοίως τὸ βα-
ρόμετρον ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τῆς Μεσογείου τρίς τὴν ἡμέραν,
καθ' ἃ ὥρας ἡ ἀτμοσφαῖρα εὐρίσκεται μᾶλλον εἰς ἰσο-
σταθμίαν παρομοία δὲ τις ἐργασία ἐκτελεσθεῖσα καὶ ἐπὶ
τοῦ Εὐξείνου Πόντου, δέλει μᾶς δώσει τὴν ἀναλογίαν τῶν
κατὰ μέσον ὅρον ὕψων. Ναι μὲν, ἐνὸς μηνὸς παρατηρή-
σεις δὲν δύνανται ν' ἀρκέσωσιν εἰς τοιαύτην περίστασιν·
ἐὰν ὅμως καὶ ἄλλοι περιηγηταὶ λάβωσι τὴν αὐτὴν φροντί-
δα, ἵτως συναθροισθῶν ποτε ἀρκεταὶ παρατηρήσεις, καὶ
προσδιορισθῇ ἡ αἰτία, διὰ τὴν ὁποίαν τὰ ἀπὸ τοῦ Εὐξεί-
νου Πόντου ἐρχόμενα ρεύματα διαβαίνουν τὸν Βόσπορον,
διαρρέουν τὴν Πρωποντίδα, καὶ χύνονται ἔμπροσθεν τοῦ
Ἑλλησπόντου εἰς τὴν Μεσόγειον.

(Ἡ κοινὴ τῆς Γεωγ. Ἐταιρίας.)

ΝΑΥΤΙΑΙΑ.

ΛΙΜΝΗ ΠΑΤΡΩΝ. Ἀπὸ 1 μέχρι 31 Ἰανουαρίου.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. — Πλοῖα 32, ἐξ ὧν 22 μὲν Ἑλληνικά, 8 δ' Ἰόνια, 1
Ἀγγλικὸν καὶ 1 Ρωσσικόν. — Ἐλθόντα, 6 μὲν ἐκ Τερζόστας, 7 δὲ ἐκ τῶν
Ἰονίων νήσων, 1 ἐκ Σούρας, 5 ἐκ Γαλαξιδίου, 7 ἐκ Μεσολογγίου, 4 ἐκ Βο-
στίτσας, 1 ἐξ Ἀντιρρίου, καὶ 1 ἐκ Μασσαλίας. — Καὶ πλοία 116.

Εἶδη εἰσπλεόντα. Γεννήματα, ῥόζι, δέρματα, κηπνός, σάκχαρ, καπνός,
χειροτεχνήματα, κτλ.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. — Πλοῖα 33, ἐξ ὧν 7 μὲν εἰς Βοστίτσαν, 3 δ' εἰς Γαλαξί-
δι, 9 εἰς τὰς Ἰονίους νήσους, 2 εἰς Σούραν, 1 εἰς Ἀντιρρίον, 3 εἰς Κατά-
κωλον, 1 εἰς Κόρινθον, 2 εἰς Ζαχάρδαν, 2 εἰς Γλαρέντζαν, 1 εἰς Ὑδραν, 1 εἰς
Σάλον, 1 εἰς Λαυδίον καὶ 1 εἰς Μεσολόγγι. — Καὶ πλοία 107 εἰς
διάρρητα μέρη.

Εἶδη ἐξαπλεόντα. Βλανίδι, σταφίδας καὶ διάφορα ἐκ τῶν εἰσπλεόντων
εἶδων.

ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΙΣ. — Εἰς τὰ πρῶτα ἐκδοθέντα φύλλα τοῦ Ἀρ. 14, Σελ. 7,
τίτλ. α' στίχ. 13 κάτωθεν. Ἀνάγνωθι «συγκρούται».